

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 20 ກັນຍາ 2026 (9-20-2026)

ພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນຳພາພວກເຮົາໃນການຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ: ເບິ່ງທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ

ມັນອາດຈະເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼືອາລົມຂອງພວກເຮົານຳພາພວກເຮົາ. ມັນຮູ້ສຶກວ່າຄືຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄວ້ວາງໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະເໝີໄປ. ພວກມັນມັກຈະເປັນໄປຢ່າງປົກກະຕິທີ່ສຸດ ແລະ ມີອະຄະຕິຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ແຕ່ພວກເຮົາອາດຈະຖາມວ່າມີບາງຄັ້ງທີ່ "ສູງພາຍໃນ" ນັ້ນຖືກຕ້ອງ. ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນພວກເຮົາເພື່ອປະຕິຮູບສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ ແລະປັບທິດທາງຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາໄດ້ບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ! ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຮັດວຽກພາຍໃນພວກເຮົາເພື່ອແຍກແຍະສູງຂອງພຣະເຈົ້າຈາກສູງອື່ນໆທີ່ແຂ່ງຂັນເພື່ອຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດວ່າເປັນຜູ້ຊ່ວຍ ແລະຜູ້ເລົ່າໂລມຂອງພວກເຮົາ: "ຜູ້ຊ່ວຍ (ຜູ້ເລົ່າໂລມ, ຜູ້ສັນນິສະນາ, ຜູ້ອ່ານວອນ-ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ຜູ້ເສີມກຳລັງ, ຜູ້ລໍຖ້າ), ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຈະສົ່ງມາໃນນາມຂອງເຮົາ [ແທນເຮົາ, ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດໃນນາມຂອງເຮົາ], ພຣະອົງຈະສອນເຈົ້າທຸກສິ່ງ. ແລະພຣະອົງຈະຊ່ວຍເຈົ້າຈຶ່ງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າ" (ໂຍຮັນ 14:26, AMP¹). ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາຜ່ານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເປີດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເປີດເຜີຍໃນພຣະຄຳພີ ແລະນຳພາພວກເຮົາໃນການຕອບສນອງທີ່ຖືກຕ້ອງ. *ເຈົ້າຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນສູງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ?*

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ໂກຣິນໂທ 2:6-8 ເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າໂດຍອາສັຍກຳລັງແລະເຫດຜົນຂອງພວກເຮົາເອງ.

6. ເຖິງປານນັ້ນເຮົາກໍເຄີຍກ່າວດ້ວຍສະຕິບັນຍາໃນຖ້າມກາງຄົນທີ່ແກ່ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍບັນຍາຂອງຄົນສມັຍນີ້ ຫຼືດ້ວຍບັນຍາຂອງພວກຜູ້ປົກຄອງໃນສມັຍນີ້ຊຶ່ງກຳລັງເສື່ອມສູນໄປ. 7. ແຕ່ເຮົາກ່າວດ້ວຍພຣະບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຂໍ້ລັບເລິກ ຄືພຣະສະຕິບັນຍາທີ່ຊົງເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນ ແລະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນປະຖົມມະການ ເພື່ອເປັນສະຖາຣາສີແດ່ພວກເຮົາ. 8. ບໍ່ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໃດໃນສມັຍນີ້ໄດ້ຮູ້ເຖິງພຣະບັນຍານັ້ນ ເພາະວ່າຖ້າຮູ້ແລ້ວ ເຂົາຄົງຈະບໍ່ໄດ້ເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັສມີຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາມີລັກສະນະທາງຈິດໃຈທີ່ມັກຄວາມບັນເທີງ ແລະບໍ່ມັກການຄິດແບບຕິຊົມ ແລະຕໍ່ສູ້-ທັກຂອງການເຕີບໂຕສ່ວນຕົວ. ພວກເຮົາເປັນວັດທະນະທັມທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມເພີດເພີນ. ຄຳວ່າ ອາມິວສ໌ amuse ແມ່ນເໝາະສົມ. ການຄິດເຖິງບາງສິ່ງບາງຢ່າງແມ່ນການພິຈາລະນາຄິດມັນຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ. ສະນັ້ນ ອາມິວສ໌ ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິຈະກຳ ຫຼືການສແວງຫາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຄິດຢ່າງຈິງຈັງ. ປະລິມານເວລາທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ໄປກັບການມ່ວນຊື່ນແມ່ນບັນຫາຮ້າຍແຮງສຳລັບປະຊາກອນຂອງພວກເຮົາໂດຍທົ່ວໄປ, ເຊິ່ງເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະຂັດຂວາງການເຕີບໂຕຂອງຜູ້ຄົນ. ພັຍຂົ່ມຂູ່ນີ້ແມ່ນວິກິດການພາຍໃນຊຸມຊົນໂບດ. ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກກັບຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທາງວິນຍານໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະອົງ, ແຕ່ເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຢາກໄດ້ຄວາມບັນເທີງແລະຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ອອກຈາກໂຮງຮຽນອະນຸບານທາງວິນຍານ! ອັດສາວົກໂປໂລໄດ້ປະທັບໃຈພວກເຮົາກ່ຽວກັບແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນກ້າວໄປສູ່ຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່

ໂດຍຜ່ານອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ. ຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານນີ້ແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບວັດທະນະທັມທີ່ພວກເຮົາຮັກ. ເປັນທັງສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍ! ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງການຫາເຫດຜົນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທາງວິນຍານ. ປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກການແຊກແຊງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ພວກເຮົາ (ຂໍ້ 7), ມັນແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຮັບເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປີດມັນໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ. ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ "ປັນຍາ" ທັງໃນແງ່ດີແລະບໍ່ດີ. ແງ່ບໍ່ດີແມ່ນທັງ? ຜູ້ປົກຄອງໂລກ ແລະປັນຍາຂອງພວກເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີປະສິດທິພາບຢ່າງສິ້ນເຊີງ (ຂໍ້ 6). ອຳນາດ ແລະປັນຍາຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກສະເຫຼີມສະຫຼອງໂດຍມວນຊົນ, ແຕ່ພວກມັນຖືກເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຄ່າໂດຍພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມສລາດຂອງມະນຸດ. ຜູ້ປົກຄອງເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມຊຳນານໃນການຈັດແຈງການໂຕ້ຖຽງຂອງມະນຸດ, ແລະພວກເຮົາໃຊ້ຄວາມຊຳນານຂອງພວກເຮົາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງຂອງພວກເຮົາເຊື່ອ. ມັນແມ່ນຄຳຮ້ອງທຸກຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັດເສນ: "ພວກເຮົາເວົ້າຄວາມຊົ່ວຊ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງຟ້າສະຫວັນ ແລະອອກຄຳສັ່ງຢ່າງອວດອ້າງຈອງທອງແກ່ມະນຸດຢູ່ໃນໂລກນີ້ຈົນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບໄປຫາເຂົາ ແລະມັກເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ" (ເພງສັດເສນ 73:9-10) ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ "ປັນຍາ" ໃນຄວາມໝາຍທີ່ດີແນວໃດ? ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕົວເອງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະປັນຍາຂອງພຣະອົງ. ພຣະປະສົງແລະວິທີທາງຂອງພຣະອົງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ (ຂໍ້ 7) ນີ້ແມ່ນການຄອບຄອງທີ່ເປັນເອກະລັກແລະພິເສດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນເປັນຄວາມລຶກລັບຢ່າງແທ້ຈິງສຳລັບທຸກຄົນຮາກຖານຂອງປັນຍານີ້ແມ່ນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບການໄຖ່ໂລກຜ່ານພຣະຄຣິດທີ່ຖືກຄຶງຂອງພວກເຮົາ. ໂບດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ສຶກວ່າຖືກຄຸກຄາມ, ບໍ່ປອດພັຍ, ຫຼືຍ້ານກົວ. ພວກເຮົາຄຶດທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງຖອມຕົວໃນແຕ່ລະອາທິດເພື່ອນະມັສການພຣະເຈົ້າແຫ່ງປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງທັງໝົດ. ເມື່ອພວກເຮົານະມັສການພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈະຖືກປ່ຽນທິດທາງໄປຫາພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຮົາຖືກປ່ຽນທິດທາງໄປຫາພຣະອົງ, ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະອົງ. ຫຼາຍກວ່າການເປັນຜູ້ຮັບຂໍ້ເທັດຈິງທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາແມ່ນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການສະແດງຄວາມໝາຍຂອງຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານທີ່ເລິກເຊິ່ງ. ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາໃຈທີ່ຈະຢູ່ໃນລະຍະປະຖົມມະລຶກໄດ້ແນວໃດເມື່ອພວກເຮົາຄວນກ້າວໄປສູ່ຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ຄິດຢ່າງໜັກແໜ້ນກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ? ຕົວຢ່າງບາງຢ່າງຂອງປັນຍາຂອງຍຸກນີ້ແມ່ນທັງ? ແມ່ນແລ້ວເຈົ້າພົບວ່າມີທັງສິ່ງລັບກ່ຽວກັບປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ?

2. 1 ໂກຣິນໂທ 2:9-11 ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດເປີດເຜີຍຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ.

9. ແຕ່ເໝືອນມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, "ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ທູບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ຄືສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ." 10. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍທາງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຊົງຍັງຮູ້ທຸກສິ່ງ ແມ່ນເປັນຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 11. ດ້ວຍວ່າໃຜໜຶ່ງ, ອາດຮູ້ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຈິດວິນຍານພາຍໃນມະນຸດຜູ້ນັ້ນເອງ ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ, ພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃດໆໃນເຣື່ອງນີ້. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຮັບປະກັນຈາກອັດສາວົກໂປໂລວ່າຂໍ້ຈຳກັດນີ້ຈະບໍ່ດີຂຶ້ນ. ແຕ່ມີຂ່າວດີ! ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດເພື່ອຕົວເອງໄດ້, ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດເພື່ອພວກເຮົາ. ໂປໂລບໍ່ມີຄວາມສົງສາເລີຍວ່າ: ບໍ່ມີວິທີການເຂົ້າໃຈໃດໆທີ່ມີໃຫ້ພວກເຮົາ-ບໍ່ວ່າຈະເປັນຕາ, ຫູ, ຫຼືຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ- ທີ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຄິດເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັສຈັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງໂດຍສະເພາະ (ຂໍ້ 9). ຈຸດປະສົງຂອງລາວແມ່ນວ່າຕາ, ຫູ, ແລະ ຫົວໃຈທັມມະຊາດຂອງພວກເຮົາຂາດຄວາມສາມາດໃນການຄົ້ນພົບແລະເຂົ້າໃຈປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນເພື່ອເຮັດແຜນການຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດອ່ານພຣະຄຳພີໄດ້, ແຕ່ມັນແມ່ນພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດທີ່ເປີດຕາຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງຂອງມັນ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດຈະສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຜິດພາດ, ບໍ່ເຄີຍບອກພວກເຮົາສິ່ງທີ່ຂັດກັບພຣະຄຳພີ. ພຣະອົງຈະດຶງພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນ

ແບບບໍ່ມີແຜນການ. ເມື່ອພຣະອົງກ່າວ ມັນຈະເປັນໃນທາງທີ່ເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້, ແລະ ມັນຈະເປັນໃນທາງທີ່ເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າເຈົ້າຄາດວ່າຈະຕອບສະໜອງແນວໃດ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະເປີດເຜີຍມັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຊຳນານຫຼືປັນຍາຂອງຕົນເອງທີ່ເຂົາເຈົ້າຄວນພູມໃຈ. ມັນເປັນຄວາມລຶກລັບທີ່ສຳເລັດໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເອງ! ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈາະເຂົ້າໄປໃນທຸກສິ່ງ. ບໍ່ມີຫຍັງເກີນຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຮູ້ "ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 10). ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ, ຄົນດຽວທີ່ສາມາດບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ທຳລາຍຈິດໃຈທີ່ປິດຂອງພວກເຮົາ; ພຣະອົງໄດ້ບຸກລຸກຄວາມຄິດທີ່ຖືກຈຳກັດຂອງພວກເຮົາ ແລະສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນຕົວແທນທີ່ສວຍງາມຂອງພຣະຕິເອກ, ສິ່ງຕໍ່ ແລະ ສື່ສານໃຫ້ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາມີມໍລະດົກທີ່ດີຫຼາຍ! ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າ: "ເມື່ອພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງສະເດັດມາ, ພຣະອົງຈະນຳພາທ່ານໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ. ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ, ແຕ່ພຣະອົງຈະກ່າວສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍິນ. ພຣະອົງຍັງຈະປະກາດໃຫ້ທ່ານຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ" (ໂຍຮັນ 16:13). ມັນສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າການຄົ້ນພົບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຄິດອອກດ້ວຍຕົວເອງແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້. ສິ່ງນີ້ແນ່ນອນວ່າບໍ່ໄດ້ປິດປ່ອຍພວກເຮົາຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດໃນການສແວງຫາ, ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນພົບມີຄວາມຊັດເຈນວ່າມາຈາກໃສ: ພວກມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ກະຕຸ້ນຈິດໃຈແລະຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມ, ພຣະເຈົ້າມີຄວາມກະລຸນາທີ່ຈະບອກພວກເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ກ່າວໄປຂ້າງໜ້າໃນການຕອບສະໜອງຂອງພວກເຮົາ. ໃນຊີວິດນີ້, ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວນີ້, ເພາະວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເລິກເຊິ່ງ, ແລະບໍ່ສາມາດຄົ້ນຫາໄດ້. ເຈົ້າຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການໄດ້? ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຕໍ່ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເພາະສົມເມື່ອໃດ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 2:12-16 ພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງອາສັຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ຊ່ວຍເຮົາໃຊ້ຂໍ້ພຣະຄຳຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

12. ເຮົາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານຂອງໂລກ ແຕ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຜຕປະທານແກ່ພວກເຮົານັ້ນ. 13. ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງປັນຍາຂອງມະນຸດສອນໄວ້ ແຕ່ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງສັ່ງສອນ ຄືເຮົາໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງເລື່ອງຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ຄົນທີ່ມີພຣະວິນຍານຟັງ. 14. ແຕ່ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທັມມະດາຈະຮັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ກໍຕ້ອງອາສັຍພຣະວິນຍານ. 15. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານກໍສັງເກດຮູ້ສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສັງເກດຮູ້ໃຈຜູ້ນັ້ນໄດ້. 16. "ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງຈະສັ່ງສອນພຣະອົງໄດ້" ແຕ່ຝ່າຍເຮົາທັງຫຼາຍກໍມີພຣະທັຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຄົ້ນພົບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບມັນເທົ່ານັ້ນ. ແລະພຣະຄຳພີແມ່ນພາຫະນະທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າຊັດເຈນຕໍ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາເພິ່ງພາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົານຳໃຊ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ກົງກັນຂ້າມກັບໂລກອ້ອມຂ້າງ, ຄຣິສະຕຽນທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະຫຼຸບຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານ. ພວກເຂົາສາມາດຮັບ, ເຂົ້າໃຈ, ແລະຖ່າຍທອດປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 2:6-16, ໂປໂລໄດ້ສົ່ງສຽງເຕືອນທາງວິນຍານທີ່ຄ້າຍຄືກັບສຽງເຕືອນພັຍໂຈມຕີທາງອາກາດ. ລາວຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປຸກພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນ. ລາວບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າພວກເຮົາຈະກັບຄືນສູ່ການນອນຫຼັບໃນໄວໆນີ້. ໃນແຕ່ລະລຸ້ນຄົນ, ຄວາມກັງວົນຂອງໂປໂລຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ດັງກ້ອງໄປທົ່ວໂບດ. ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໃຫ້ທັນສະໄໝ ແລະໜ້າສົນໃຈ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນສັບສົນກັບວິທີທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໄວວາ. ແທນທີ່ຈະຮັບຮູ້ວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຕຳແໜ່ງພິເສດຂອງພວກເຮົາທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບໂລກ, ພວກເຮົາອາດຈະສົມມຸດຜິດພາດວ່າວຽກງານຂອງພຣະອົງໃຫ້ຕຳແໜ່ງພິເສດແກ່ພວກເຮົາເມື່ອທຽບກັບຄົນອື່ນພາຍໃນໂບດ. ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຄວາມຮູ້ຜິດພາດເປັນວິທີການສ້າງຄວາມປະທັບໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ

(ອວດຕົວຝ່າຍວິນຍານ), ແທນທີ່ຈະເປັນແຮງກະຕຸ້ນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມພຣະຄຣິດໃນພາລະກິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ໂລກທີ່ຫຼົງທາງ, ແຕກຫັກ, ເຈັບປວດ, ແລະໂດດດ່ຽວ (ພາລະກິດຝ່າຍວິນຍານ). ພວກເຮົາຈະຫຼົງທາງຈາກທາງທີ່ເຊື່ອຟັງ, ຖ່ອມຕົວ ແລະສົມມຸດທຳທາງທີ່ອວດດີ, ຈອງຫວັງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນອື່ນ. ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃດໆ, ຫຼືໄຊຊະນະທາງວິນຍານໃດໆ, ມັນເປັນຍ້ອນຄວາມເອື້ອເຜື້ອແຜ່ອັນກະລຸນາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດເທົ່ານັ້ນ. ຈຸດເດັ່ນຂອງວຽກງານຂອງພຣະອົງແມ່ນວ່າພວກເຮົາແຕກຕ່າງຈາກ “ປັນຍາຂອງຍຸກນີ້” ໃນພື້ນຖານການຮູ້ສຶກຜິດຂອງພວກເຮົາ, ຄຸນຄ່າ, ແລະທັສນະໂລກຂອງພວກເຮົາ (ຂໍ້ 6). ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຖ່ອມຕົວໂດຍທຸກໆພາບທີ່ພຣະເຈົ້າສະເໜີໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໃນຄວາມລຶກລັບອັນເລິກເຊິ່ງຂອງການໄຖ່ຂອງພຣະອົງຜ່ານພຣະຄຣິດຜູ້ຖືກຄຶງ. ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະຄຣິດບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຊີວິດນອກເໜືອຈາກຮ່າງກາຍ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຍົກສູງພາບພົດທາງສັງຄົມຂອງເຂົາເຈົ້າເໜືອສິ່ງອື່ນໃດ, ການກະທຳລັບຂອງການຮັບໃຊ້ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມດຶງດູດທາງເພດ ແລະພຶຕິກຳທີ່ສູງກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະຄວາມບໍ່ຮິສຸດແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີເງິນ ແລະຊື່ສຽງສູງກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ຄວາມໃຈບຸນແລະ ຄວາມເອື້ອເຜື້ອແຜ່ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມໝາຍເໜືອສິ່ງອື່ນໃດ, ສິ່ງນີ້ລັດອນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍົກລະດັບຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ສຳລັບບຸກຄົນນີ້ບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມໂງ່ຈ້າສຳລັບພວກເຮົາ. ເປັນເຮື່ອງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ, ຍິ່ງພວກເຮົາຫຼົງໄຫຼກັບໂລກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຄືກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະພວກເຮົາຈະເປັນຄືກັບພຣະຄຣິດໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຢາກມີພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຄືຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດປົກປ້ອງໃນຕົວພວກເຮົາ. ນັ້ນຄືຢາແກ້ພິດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມຕາບອດຂອງການຕິດເຊື້ອຂອງໂລກ. ມັນເປັນປະຕູຂອງພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ສິ່ງທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດບຸກພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນຕົວຕໍ່ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ມັນເປັນການເຊື່ອເຊີນພ້ອມໆກັນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນກິຈກັມຂອງພຣະອົງ. ຕາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດອອກເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ. ພວກເຮົາສະເຫຼີມສະຫຼອງກັບຮາບາກຸກວ່າ: "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານເທື່ອແຮງໃຫ້ຂ້າພະເຮົາ ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຮົາແລ່ນໄວເໝືອນກວາງ ແລະໃຫ້ຂ້າພະເຮົາຍ່າງເທິງພູຢ່າງປອດພັຍ (ຮາບາກຸກ 3:19, AMP¹). ເຈົ້າຈະອະທິບາຍວິນຍານຂອງໂລກແນວໃດ? ເຈົ້າຈະອະທິບາຍການມີຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າອ່ານພຣະຄຳພີ, ຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງອ່ານ. ເຮັດໃຫ້ເພງສັອເສິນ 119:18 ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ: "ຂໍເປີດຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນສິ່ງມະຫັສຈັນຈາກພຣະທັມຂອງພຣະອົງ." ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

- ທັສນະຂອງພຣະເຈົ້າ** ເບິ່ງປຶ້ມບັນຊີເງິນແລະປະຕິທິນຂອງເຈົ້າ. ລຳດັບການເລືອກຂອງເຈົ້ານັ້ນແມ່ນປັນຍາຂອງໂລກຫຼືຂອງພຣະເຈົ້າ?
- ທັສນະຂອງຕົນເອງ** ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ເຈົ້າຜ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະອົງນຳພາການນຳໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ຫຼືເຈົ້າຟ້າວອອກໄປດ້ວຍຕົວເຈົ້າເອງ? ຂຽນບາງສິ່ງສະເພາະທີ່ພຣະອົງກຳລັງເອີ້ນເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ.
- ທັສນະຂອງຄົນອື່ນ** ເຈົ້າສາມາດແບ່ງປັນຫຍັງກັບຄົນອື່ນກ່ຽວກັບກິຈກັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງອາດຈະຕ້ອງການເຮັດໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ? ກຳນົດເວລາຕື່ມກາເຟ ຫຼືກິນເຂົ້າທຸ່ງກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າໃນອາທິດນີ້ ແລະແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້.

ອຸປຸຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA